

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

16. wzywa irańskie władze do uchylecia lub zmiany wszelkich przepisów oznaczających dyskryminację, prześladowanie i karanie ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową lub mogących prowadzić do takiej dyskryminacji, prześladowania i karania, a także wzywa do zapewnienia niezwłocznego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich osób zatrzymanych wyłącznie za odbywanie za obopólną zgodą praktyki seksualne lub za orientację seksualną;
17. wzywa państwa członkowskie do udzielenia bezpiecznego schronienia obywatelom Iranu, którzy uciekli z kraju, na przykład w formie inicjatywy Miasta Schronienia;
18. wzywa irańskie władze, by godziły się na pokojowe protesty i rozwiązywały liczne problemy, z jakimi borykają się mieszkańcy Iranu; wyraża szczególne zaniepokojenie z powodu groźby klęski ekologicznej w regionie jeziora Urmia i wzywa rząd do zdecydowanych działań będących próbą stabilizacji sytuacji ekologicznej w tym regionie, od której uzależnione są miliony Irańczyków;
19. apeluje do przedstawicieli UE oraz do wiceprzewodniczącej Komisji/ Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, by zachęcali irańskie władze do ponownego zaangażowania się w dialog na temat praw człowieka;
20. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by zwróciła uwagę na obywateli UE przebywających w irańskich więzieniach i uczyniła wszystko, co w jej mocy, by zapewnić im dobre warunki i uwolnienie;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu ONZ, urzędowi Najwyższego Przywódcy, prezesowi irańskiego sądu najwyższego oraz rządowi i parlamentowi Iranu.

Egipt, w szczególności sprawa blogera Alai Abdela Fataha

P7_TA(2011)0518

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie Egiptu, w szczególności w sprawie blogera Alaa Abd El-Fattaha

(2013/C 153 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r.⁽¹⁾ w sprawie sytuacji w Egipcie oraz rezolucję z dnia 27 października 2011 r.⁽²⁾ w sprawie sytuacji w Egipcie i Syrii, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnot chrześcijańskich,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem, w szczególności jego art. 2,
- uwzględniając art. 10, 18 i 19 Powszechnej deklaracji praw człowieka z roku 1948,
- uwzględniając art. 14 ust. 1 i art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Egipt jest stroną,
- uwzględniając art. 6 i 9 europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC) z 1950 r.,
- uwzględniając deklarację ONZ w sprawie eliminacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania z 1981 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0064.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0471.

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 10 października 2011 r. dotyczące przemocy w Egipcie,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 21 lutego 2011 r., w których zwrócono się do wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton o przedstawienie przyjętych środków i konkretnych propozycji dalszej intensyfikacji działań Unii Europejskiej na rzecz wspierania i obrony religii i wolności przekonań,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 10 października 2011 r. oraz konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Egiptu z dnia 23 października 2011 r.,
 - uwzględniając swoje sprawozdania roczne w sprawie sytuacji praw człowieka na świecie, a w szczególności swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 30 października 2011 r. prokurator wojskowy wezwał na przesłuchanie blogera Alaa Abd El-Fattaha, a następnie zarządził jego tymczasowe zatrzymanie na 15 dni w areszcie apelacyjnym w Bab El Khalq w Kairze pod zarzutem podżegania do przemocy wobec sił zbrojnych, napaści na wojskowych i uszkodzenia mienia wojskowego podczas niedawnych zamieszek w Maspero, w jakie przerodziła się pokojowa demonstracja w obronie praw chrześcijan koptyjskich w Kairze w dniu 9 października 2011 r., i podczas których co najmniej 25 obywateli egipskich poniosło śmierć, a ponad 300 odniosło obrażenia; mając na uwadze, że w tej samej sprawie zatrzymano 30 innych osób cywilnych;
- B. mając na uwadze, że w dniu 3 listopada 2011 r. wojskowy sąd apelacyjny podtrzymał decyzję o zatrzymaniu Alaa Abd El-Fattaha na okres 15 dni, po czym został on przewieziony do więzienia Tora, a w dniu 13 listopada jego areszt przedłużono o kolejne 15 dni do czasu przeprowadzenia dalszego śledztwa;
- C. mając na uwadze, że Alaa Abd El-Fattah odmówił odpowiedzi na pytania sądu wojskowego dotyczące wydarzeń oraz stwierdził, że złoży zeznania jedynie przed bezstronnym sądem cywilnym, a także utrzymuje, że sąd wojskowy nie ma prawa ani kompetencji do przesłuchiwania osób cywilnych;
- D. mając na uwadze, że każdy musi mieć prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jego sprawy przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony prawem;
- E. mając na uwadze, że Alaa Abd El-Fattah był już zatrzymany na 45 dni w czasie reżimu Mubaraka w 2006 r. za udział w akcji protestacyjnej popierającej niezawisłość sądownictwa;
- F. mając na uwadze, że uwięziony bloger Maikel Nabil Sanad nadal prowadzi strajk głodowy, a jego stan jest krytyczny; mając na uwadze, że w dniu 11 października 2011 r. wojskowy sąd apelacyjny postanowił unieważnić wydany wobec niego wyrok pozbawienia wolności na trzy lata i zarządził ponowną rozprawę; mając na uwadze, że podczas drugiej rozprawy w ramach nowego postępowania w dniu 1 listopada 2011 r. rozpatrzenie jego sprawy zostało odroczone do dnia 13 listopada 2011 r., a następnie w tym dniu po raz kolejny odroczone do 27 listopada 2011 r., ponieważ Nabil Sanad ponownie odmówił współpracy z sądem wojskowym z powodu sprzeciwu wobec prowadzenia postępowania przeciwko osobom cywilnym przez sądy wojskowe;
- G. mając na uwadze, że Egipt przechodzi przez decydujący okres przemian demokratycznych oraz stoi w obliczu poważnych wyzwań i trudności związanych z tym procesem;
- H. mając na uwadze, że media społecznościowe odegrały ważną rolę w wydarzeniach Arabskiej Wiosny, między innymi w Egipcie; mając na uwadze, że blogerzy, dziennikarze i obrońcy praw człowieka nadal są obiektem prześladowań i zastraszania w Egipcie;

Czwartek, 17 listopada 2011 r.

- I. mając na uwadze, że według raportów organizacji praw człowieka od marca 2011 r. w Egipcie przed sądami wojskowymi stanęło ponad 12 000 osób cywilnych; mając na uwadze, że procesy osób cywilnych aresztowanych na mocy ustawy o stanie wyjątkowym w kraju nadal odbywają się przed sądami wojskowymi, które nie spełniają minimalnych standardów sprawiedliwego procesu i prawa do obrony; mając na uwadze, że zdecydowana większość egipskich pozarządowych organizacji praw człowieka, stowarzyszeń prawników i osobistości ze wszystkich grup politycznych dopomina się, by sprawy cywili były rozpatrywane przez sądy cywilne gwarantujące należyte postępowanie;
- J. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności wypowiedzi, wolności myśli, wolności sumienia i wolności religii oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie;
 1. wzywa władze Egiptu do natychmiastowego uwolnienia Alaa Abd El-Fattaha przebywającego w więzieniu za odmowę odpowiedzi na pytania dotyczące wydarzeń w dniu 9 października 2011 r., zadawanych przez sąd wojskowy, którego nie uznaje on za sąd bezstronny i prawowity; wzywa władze egipskie do zagwarantowania, aby żaden bloger, dziennikarz ani obrońca praw człowieka w kraju nie był obiektem bezpośrednich ani pośrednich prześladowań lub zastraszania;
 2. zdecydowanie potępia zastraszanie Alaa Abd El-Fattaha za pomocą środków sądowych przez wojskowe organy sądowe; ponawia swój apel do Rady Najwyższej Sił Zbrojnych o niezwłoczne zniesienie prawa o stanie wyjątkowym i zaprzestanie sądenia osób cywilnych przez sądy wojskowe, a także o niezwłoczne uwolnienie wszystkich więźniów sumienia i więźniów politycznych przetrzymywanych przez sądy wojskowe; podkreśla, że osoby cywilne nie powinny być sądzone przez sądy wojskowe, które nie spełniają podstawowych standardów należytego postępowania;
 3. wzywa władze egipskie do zagwarantowania bezstronnych sądów, o jakich mowa w art. 10 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.: „Każdy człowiek ma na warunkach całkowitej równości prawo, aby przy rozstrzyganiu o jego prawach i zobowiązaniach lub o zasadności wysuwanego przeciw niemu oskarżenia o popełnienie przestępstwa być słuchanym sprawiedliwie i publicznie przez niezależny i bezstronny sąd.”;
 4. ponawia swój apel o przeprowadzenie przez niezawisły i bezstronny sąd cywilny niezależnego, drobiazgowego i jawnego dochodzenia w sprawie zająć w Maspero, w jakie przerodziła się pokojowa demonstracja w obronie praw chrześcijan koptyjskich w Kairze w dniu 9 października 2011 r., w celu pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich winnych, oraz ponownie składa kondolencje ofiarom i ich rodzinom; wzywa władze egipskie do zagwarantowania niezależności i bezstronności poszczególnych śledstw, dzięki umożliwieniu właściwego nadzoru nad nimi;
 5. ponownie wyraża solidarność z narodem egipskim w tym jakże ważnym okresie demokratycznych przemian w kraju oraz w dalszym ciągu popiera jego uzasadnione demokratyczne aspiracje; wzywa władze egipskie do zapewnienia pełnego poszanowania wszystkich praw podstawowych, w tym wolności myśli, wolności sumienia i wolności religii, wolności słowa i internetu, wolności pokojowych zgromadzeń i wolności zrzeszania się;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Arabskiej Republiki Egiptu.